

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget til folketingsbeslutning om særlige støttemuligheder til børnekulturelle aktiviteter er tænkt som en opfordring til at skaffe børnene bedre muligheder for aktiv deltagelse og medskabelse i kulturlivet, end de har i dag. Det er tænkt som et modspil til den stigende mekanisering og commercialisering af børnenes fritidsliv. Det er desuden at opfatte som et supplement til det 7-punkts-program om folkeskolen som kulturcenter, som Folketinget vedtog i 1987.

Bemærkninger til forslagens enkelte dele

Ad pkt. 1

Undersøgelser har vist, at der i fordelingen af kultur- og fritidsaktiviteter for børn råder de samme uligheder som i fordelingen af samfundets øvrige goder. I de dårligste kvarterer med de dårligst stillede voksne er der færrest tilbud om leg, idræt, børneteater, børnebiblioteker, aktivitetshuse, væresteder m.v. Børnene er overladt til at tilbringe deres fritid foran tv- og videoskærm, på gadehjørnerne, i butikscentrene og f.eks. også på de steder, hvor der findes muligheder for mod betaling at deltage i computerspil.

Selvfølgelig ligger der bag dette en bolig- og socialpolitik, som ikke kan udbedres alene med et beskedent støtteprogram for børneaktiviteter. SF har da også i Folketinget fremsat forslag om at pålægge kommunerne at bygge almennyttigt boligbyggeri overalt (B 54), ligesom vi har støttet alle forslag om bysnering og selv har arbejdet med muligheden for at gøre det eksisterende boligbyggeri mere tiltrækkende og bedre at være i for børn og voksne. Men erfaringen viser jo, at både sanering og nybyggeri tager tid, og det er ikke rimeligt, at de børn, som findes i dag, skal være henvist til at vente på bedre lege- og kulturmuligheder til den dag, hvor det bliver deres egne børn, der får glæde af dem. Derfor må foreninger, boligaktivister, grupper af voksne og børn m.v. også kunne søge tilskud til igangsætning og gennem-

førelse af projekter og ideer, der kan give dem, der bor dårligst, bedre udfoldelsesmuligheder og samværsmuligheder, end de har i dag. Det er SF's mening, at man gennem støtten i dette program skal prioritere netop disse områder.

Ad pkt. 2

Video og tv er de dominerende kulturelle indslag i mange børns liv. Større danske børn ser i dag tv 12-14 timer om ugen og video i et ikke kendt antal timer, og der er ingen tvivl om, at det stigende antal satellitprogrammer her som i andre lande vil øge den tid, børnene tilbringer foran skærmen.

De elektroniske medier er kommet for at blive, og forslagsstillerne har heller ikke noget ønske om, at de skal nedlægges. Man kan imidlertid ikke se bort fra, at megen tv-kigning ud over de muligheder, den indebærer for isolation og for, at børn modtager voldsomme indtryk, som de ikke får bearbejdet sammen med nogen, kan gøre det vanskeligt for børn at skelne mellem fiktion og virkelighed. En adgang til selv at arbejde med medierne og til at lære at analysere billeder ville være et modtræk imod denne fremmedgørelse. Det er først og fremmest folkeskolen, som bør give børnene disse muligheder, men der bør også være lejlighed for børn til at arbejde aktivt med fremstilling af videogrammer, film m.v. i deres fritid.

Et videoværksted, der også er tilgængeligt for voksne, men som bør prioritere børn højt, vil kunne anlægges i forbindelse med en skole, i et bibliotek, i et medborgerhus, og der bør til centret knyttes medarbejdere og materiel. Fra programmets side bør der kunne ydes støtte til disse ting og til PR-virksomheden for videoværkstedet.

Ad pkt. 3

At arbejde med lokalradio er ikke særlig vanskeligt, og mange børn ville kunne lave programmer, som kunne tiltrække andre børn, og som også kunne fortælle voksne meget om børns opfattelse af tilværelsen. Derfor bør der være mulighed for, at lokalra-